

BROCKES, BARTHOLD HEINRICH

**Guds sons vår herres och frälsares Jesu
Christi för werldenes synder utståndne
bittra lidande och död, rimwis betrachtadt
och sångewis upfördt i Stockholm åhr 1731./
(Brockes.) Stockholm, tryckt hos sa**

Stockholm
1732

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> lla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

RIL. M. BROCKES. Barth. Klein.

SV. Cap.
Kt. n. n.

Ex A

WILDS SÖNNES

Drum. Craft.

1700-1824

Vår

Wres och Wälsares

JESU CHRISTI

Gör Werldenes Synder utståndne

Bittra

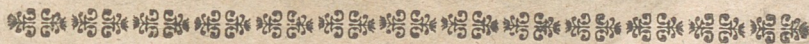
Lidande och Död,

Kimwis betrachtadt

Och

Sångewis upfördt

I STOCKHOLM Åhr 1731.

STOCKHOLM,

Tryckt hos Sal. Andr. Biersmans Enckia.

NB. Finnes til Kiöps uti Wedwägs Manufacturie. Bod
wid Ribbarchus Torget.

1732

STOCKHOLM

1737

Handel der Stadt

LESU CHRISTI

der Stadt

Handel

Handel der Stadt

Handel der Stadt

1737

Handel der Stadt

STOCKHOLM 1737

Handel der Stadt

STOCKHOLM

Handel der Stadt

Handel der Stadt

Handel der Stadt

Wälment Anderrättelse.

Il det Poëtiske Wäret, som Rådsherren i Hamburg
 Lit. Broekes har under Titul: *Der für die Sünde der
 Welt gemarterte und Sterbende JESUS*, uti Ariér
 och Recitativer författat, at Sångewis med vertil instämmande
 Instrumenter upföras, hafwa åtskillige af de bäste Musicis med
 hwarannan täflat, at sätta tiänlig Musique; hwar på bemålte Wäret
 sedermåra ey allenast i Hamburg, utan ock på många andra Orter
 i Tyskland, derest den Lutheriska Låran bekännes, ährligen med myc-
 ken Esterlångtan blifwit upfördt. At altså ett så sinnrikt och gude-
 ligt Arbete af denne widt berömda Neder- Sachsiske Skalden må
 med den deröfwer wäl utarbetade Musiqve jemwål här i Sverige
 til Gudi behageligt Fastlags-begående kunna nyttias, har det sam-
 ma efter Förmågo blifwit uti vårt Swenska Språk öfversatt, och
 är uti alla Ariér samma Meter eller lika många Stafweller i hwar
 Rad bibehållne, som de i Tyskan hafwa, men Recitativerne haf-
 wa på åtskilliga Ställen måst göras en god Deel kortare, aldenstund
 den derwid brukeliga Modulation eller Sången är här föga här-
 tils bekändt worden, och man deröföre föränlåtes, at dermed hålft
 i förstone gå sparsamt til wärcka. Icke desto mindre lærer detta
 Arbete några Timars Tid ersfordra, at på en gång altsammans
 med Musiqve upföra; på det man altså til Åhörarnes Möje må
 ernå desto mera Korthet, måste wid Siungandet de Rader i Reci-
 tativerne

rativerne utselesmas, som med twee Puncter stå betecknade, och utaf de Klader, som med en Punct äro indrekte, allenast så många Ord brukas, som til Sammanhanget af de förkortade Recitativer äro nödvändige.

Musiquen är häruti til största Delen tagen af den berömda Capell-Mästarens i England Hendels Composition, förutan några Chorer, uti hvilka Judarne anslaga Trälsaren och des Dömande til Döden begiära; hwartil man förmodat en otänligt wara, at använda någre hos de Portugisiska och Tycke Judar brukelige Melodier, som uti Vebetianste Patriciens Marcelli förträffliga musicaliska Arbete öfwer Konung Davids Psalmer äro införde, och för deras främmande Liud torde wid detta Wärels Upsförande gindra nöijachtig förändring.

Som Affsichten härwid endast är Guds Åhra och des genom Återlösnings Wärsket emot det fallne Menniskio, Släktet bewiista outsäjeliga Klärleks wörd och tacksamma Betrachtande, samt fromme Christnas Siäla-hugnad; så förmodar man, at detta Arbete lär rer benäget ansees och uttydas. Mycket Konstlande och Ordaprang har man häruti hållre welat undwika än sig ombeslita, emedan sådant mera hindrar än befrämjar Andachten, och uti andelige Saker är oänständigt. Om altså de som mera älska Zierlighet än Gudelighet, och håldre åstunda sina Sinners Förnöijelse än sina Siälars Upbyggelse, en härwid Möije finna, är man dock nog tilfreds, derest det dem Frommom til Wälbehag

länder.

Största

† † † Första Afhandlingen.

A R I A. *Choral. N: 158. v. 1*

UD måst fångslas, til at taga
Från oss Swaga
Syndens Botkor swära;
Och at Han må kärligt hela
Swad vi seblar
Äter Han sig sära.

Han med eget Blod betäcker
Synden Bräcker,
Hvilka oss beswära;
Lifswet sielf sig döda låter
Att oss åter
Ett nytt Lif besfiära.

Recitativo. **N**är Jesus skulle sig til Lidandet begifwa
Och Han den sista Natt
Til Worders med Lärjungarne sate,
Lät han all Werlden kunnig blifwa
Sin kärlek genom det til Testament
Insihtade Nattwardens Sacrament,
I hwilket Han oss tacke i Bröd och Wijn meddela
Sin sanna Kropp och Blod, at våra brister hela
Med en så kraftig Giala: Spijs,
På högst outransakeligit wijs.

A R I A.

En Gud, som Himmelen har til Säte,
Och Jorden til sin Fotastöd,

Ar

Ar den wi obegripligt åte
 I, med och under Wijn och Bröd,
 På det wi derwid en förgåte,
 At Han för oss är worden död.

CHORAL.

Uttur Swenska Psalmbooken N:o 18. v. 3.

SDrnufft, Förstånd och Wett
 Måst wika alla slätt,
 Här måste Sanning winna,
 All werldslig Klothet swinna;
 Guds Ord står fast med alla,
 Skull Werlden än fullfalla.

A R I A.

BUD sielf all Godhets rika Riälla,
 All Nådes outöslig Flod,
 Han låter oss en Ström upwälla
 Utaf sitt eget dyra Blod;
 At dermed kiärligt oss tilstålla
 En drick til Återlöfning god.

Recit. **A**r denna Nattward ändat war,
 Och JESUS geet
 Med sina Lärjungar
 Til Oljoberget öfwer Kidrons Bäck,
 Så sade Han: Med eder går
 I denna Natt, som skrifwit står.

Accomp. Då Herden föll, är Fårabiorden
 Tillika helt förkingrad worden.

Recit. Men derpå gifwo de til Svar:

Chorus. Wi wiljom intet Lifwet spara,
 At dig beständigt trogne wara.

Recit. Och Petrus sade: Jag skal blifwa hos dig qwar,
 Om alle andre dig förlåta.
 Då JESUS häruppå

Til Ortagården kom, dijt han war wahn at gå,
Begynte Han försträckas, ångslas, gråta
Samt nederföll på Ansigtet til Jorden
Och bad med dessa Orden:

A R I A.

1.
Neh Fader! see, hur' swårt jag qwåljes,
Förbarma dig uti min Nöd;
I en odräglig Ångst jag dwåljes
För din förtärande Wredes Gld.

2.
Om mödligt är, låt från mig taga
Den bittra Kalck mig instänckt är;
Dock skal jag denna Bördan draga,
Så ske din Wilje, Fader Klär.

A R I O S O.

See, hwad Oreda;
Som Synden leda
Så grusligt ställer an!
Syndare, hur kan du wåga
Stadigt synda, när des plåga
Elsk Guds Son war Frälsermän
Swärligen fördraga kan?

Recit. **N**eh JESUS blef så swärligen bedröfwad,
At honom nästan all Hans Lifskraft wardt beröfwad;
Hans Sweets war Blod, som af des helga Kropp
I Droppar ned til Jorden lopp.

A R I A.

Brist mitt Hierta, smält i Tårar,
JESUS sielt måst swettas Blod;
Hör, hur' jämmierligt Han qwider
See, hwad grusligt Qwal han lider,
Ångslan honom genombärar
Hierta, Sinne, Siäl och Mod,

Recit.

Recit. . . Men under denna Ängst, som JESUS led,
 . . Kom utaf Himmelen en Ängel ned
 . . Ut Honom styrefa,
 . . Den Himlens Häär och alla Helgon byrefa;
 Och när Han af sin Bön stod up och kom
 Til Lärjungarne, som
 Han säfwande besann;
 Så sade Han:

A R I A.

JES. upvaknen dock. {Petr. Hwem ropar!} Jac. Ja, Herre! JES. Fort.
 {Joh. Ja, gierna!}

Uch! kunnem I på denna Ört
 Mig detta Enda wäl försaka
 Ut blött en stund här med mig waka?

Uch säfwen ey! {Petr.} {Joh.} Men, Men. JES. See där!

Stån up, den mig förräder, är nu här.

Recit. Härpå steg Judas fram med många,
 Som af hans Följe wro.
 Och Stafrar, Swärd samt Blåk och Lyctor bäro.
 De samme ropade med iswer:

Chor. {Ey!} Tag fast och slå ihjäl; dock nej,
 Han måste tagas lefwande til fånga.

Recit. Til desse sade JESUS:
 . . Hwem söken I? och då af dem til Swar
 . . Gafs: Jesum utaf Nazareth;
 . . Gad! Han: Jag äret. Då på dessa Orden
 . . De stego straxt til rygga alla slätt
 . . Och föllo ned til Jorden.
 . . Men såsom JESUS war beredd at undergå
 . . Det Lidande, som honom förestod;
 . . Så fattade de Bofwar åter mod, Och

Och Judas trädde fram med hast
Alt kyssa Jesum, hwaruppå
Tillika
Hans arga Hoop på Jesum Händer bar
Alt taga honom fast,
Samt ropade derhos:

Chor, Han skal ey från oss wika.

Recit, När Petrus såg, hwad ondt som war på färde

.. Och hur de Jesum snärde

.. Alt honom fångslig föra,

Låt Han sin iswer höra

Med dessa Ord:

A R I A.

Blixt och Mord,
Haaf och Jord,

Förkräffe, förgjøre, förgräfwie och säncke
Den falske Förrådarn, den Usgrunden dräncke.

Man fångslar JESUM jänmerlig!

Wil ingen Liungeld wisa sig,

Så skal mitt oförsagde Mod

Utgjuta dessa Bostwars Blod

Dem döda bord

Blixt och Mord,

Haaf och Jord.

Recit, Därpå han bristigt sig til denna Hoop begaf,
Och Drängen Malcho högg det höggra Drat af,
Men blef befatt

Sitt Swärd i Skidan sticka,

Emedan det fullkomnas borde alt,

Hwad Gud af sin Försyn täckts sticka.

Och när som han befallningen åtlödde,

Så flydde

Straxt Lärjungarne bort, och derhos ångsligt sade:

Chor, O wee! här måste Han

Nu fångslad blifwa

B

Rom

Kom hit of man

På Flykten of begifara.

Recit.

Jördensfull Petrus ock med Angstan öfwerlade
Om han antingen dem ell Jesum skulle följa;
Dock genom dessa Ord lät han ey Wahlet döja.

A R I A.

Ag mig med, försagde Skara,
Här är Petrus utan Swård;
Låt mig få i samma Färd
Med min Jesu wara.

Recit.

Härpå wardt JESUS förd
Til dem, som då de höASTE Präster woro,
Där Han bestylltes stifta Oro
Och om sin Lära blef förhörd;
Men då Han gaf til Swar:
Att Han sin Lära har
I Templet låtit kunnog blifwa,
Och därom spörjas må
De Honom hade där hördt HERRANS Ord förklara,
Så dristade en grof
Och öfverstämder Bos
Att Honom slå
Och Rinpust gifwa,
Som sade: Skal du så öfwerste Prästen swara,

A R I A.

Wad Afgrunds Ondska blygs at giöra,
Det dristar likwål du utföra
Du Gud=förgåtne Menniskio Hand!
Ach Under, at ey dig med Jfwer
Af Himlen Rungeld sönderrifwer,
Du Satans Wercktyg, Hellsöttes Brand!

Recit.

I medlertid, då Petrus had' insluppit
I Caiphæ Palak,

Oh

Och där bland Drängarne wid Råle: Elden satt
 Til att
 Så höra, huru det med JESU had' afluppit;
 Så blef han där tillspord, om han ey också wore
 Af JESU Lärjungar; hwaraf tre resor hände
 Att han förnekade det han sin JESUM kände,
 Derpå Han jernväl swor med Eder store:

A R I O S O.

JAg wil i Jorden sunka ned;
 Det hände mig alt ondt och ledt,
 Om jag den Mannen förr har sedt!
 Eron I mig nu på sådan Eed?

Recit. Men när som Hanen gøt och JEsus såg
 På honom, kom han då ihåg
 Hur JESUS honom warnat hade;
 Jördenskul gick han ut och greet samt ångsligt sade:

A R I A.

Brät och låt din Klagan höra,
 Jämra dig du Synda Trål;
 Dock, hwad spisa Tårar mäl,
 Gråta Blod, det bord' du gödra.

A R I A.

See, min swära Synd at bota,
 Faller jag dig, GUD, til fota;
 Wårdes henne mig förlåta,
 Att en Satan långre må
 Lee åth Fallet, utan så
 Öfwer minna Tårar gråta.

CHORAL.

ur Swenska Psalmboken No 253. 1. 3.

JAg flyr til dig,
 Förkiut ey mig,

Min GUD, haf mig försonat;
En stränga Rätt
Af Måd förgiat
En Son har mig försonat.

Recit. När ingen Döds-Sak fanns med Jesu, fast all Elj:
Blef använd Honom at förhöra,
.. Och Prästerne samt Rådet och de Äldste
.. På falska Wittnen satte List,
.. Hwaras de höllo då de värste för de håldste;
.. Dock deras Wittnesbörd kund' en tilfyllt göra:
Så sade Caiphas med argt och ifrigt ljud
Til J E S U M: Jag besvär Dig wid vår GUD,
Säg om Tu Kristus äst, GUDs Son? Och då derpå
Gafs Svar: Tu sade thet, jag är ock så;
Dock säger jag: härefter stolen I
See Menniskiones Son, som komma skal
på Kraftens högra Hand i Himlens Sky.
Så sönderref Prælaten sina Kläder,
Och sade: Sij,
Nu hören I
Hur' denne håder
Vår GUD, hvad synes Ehr?
Behöfs än något Witene mehr?
Hwarpå straxt ropat blef af Juda Hopen all:
Chor. Han har förtiänt at dö.

A R I A.

Hur Orma Slächt, hur argt du gör
Och hwart din Ondska dig förför;
Din Skapare, du Matk, wil mörda!
Hwad är, o Stoft, det du begiär?
Att döda GUD som Lifwet är
Och dig wil ewig Död afbörda.

Andra

Andra Afhandlingen.

Recit. **S**å påfwo Judarne nu Dom at JESUM dräpa:
Men såsom wäldet war
Hos dem ey mera qwar;
Så måste Han jennwål til Hednisk Rätt,
Med Häbelsor på många sätt
Sig låta bundnan släpa.

A R I A.

Min Misgärning JESUM binder
Och för mina många Synder
Har Han låtit fångsla sig,
Ut från ewig Fångslans Plåga
Uti Helfwätets grymma Låga
Frälsa mig.

Recit. När Judas såg hwad JESU hände,
.. Hans Handel sig i Samwets Ågg förwände,
.. Och således han tillbaka bar
.. De Trettiö Silfpenningar,
.. Som han för ett Förraderij så stort
.. Til Wedergjällning hade fädt:
Derjämte sade han: Jag hafwer illa giordt
At jag har meenloft Blod förråde.
.. Men när som han med dessa Pengar kom
.. Til äldste Prästerne, fick han af dem til Svar:
.. Hwad kommer det oss wid, det må du see dig om.
.. Fördenskul han
.. Som redan tröstlös war,
.. Med Leda från sig slängde
.. De Penningar, som han med Ötro wann,
Och gick förtwiflad bort samt sig uphångde.

A R I A.

Du Skyndar fort ditt du dig ämnat
At få Förraderiet hämnat;

Men får dock tidsigt nog erfara
Hur' de fördömda Andars Skara
En skal spara
Att dig med Beel och Swafwel Låga
Ewigt plåga.

Recit. På honom altså sannats har:
Den illa gör, han illa fahr.

A R I A.

B som medan Nåden warar,
Driften Synd på Synd begå;
Weten, fast GUD länge svarar,
Följer dock des Straff derpå.

Recit. Då JESUS blef på Rådhuset upford
.. Att där också
.. In blifwa widare förhörd
.. Och Dom til Döden få;
Wardt af Pilato efterspordt:
Swad ondt har denne Mannen gjorde?
Hwarpå de alle straxt tilhopa
Enhälligt hördes ropa:

Chor. Om han ey wor' en grof Misgjärnings Man,
Wi hade honom, sannerlig,
Ey då anwardat dig.

Recit. Men efter som Pilatus fann
Att detta Tal förmåtet war;
Så gaf han dem til Svar:
Det är då bäst at han af Eder får
Sin Dom, som Eder Lag förmår.
De nödgades altså at yttra sig:

Chor. Os är ey losligit at någon döda;
Derföre måste wi nu dig bemöda
Och om hans Dom anlijta dig.

Recit. Härpå blef förebracht en Hoop med Klagomål
.. Som äldste Prästerne samt en och annan
Af falska Witnen diktat hade:

ARIA.

A R I A.

HAn är den som med sin Lära
Uppror här i Landet gör,
Och har dermed sökt sig Ubra
Att Han allt vårt Folck förför.

Recit. Fördenskul afwenwål den hela Hopen sade
Til Domaren med mycket Sär och Skräl:

Chor. Låt straffa den Ugiärnings Mannen
Som stiftar Uppror med sin Lära.
Han har förtjänat hwad wi begära.

Recit. Men JESU teg dock stilla,
Churu Han bestycktes illa.

A R I A.

Du, som Ordet är, hwil gifwer
Du, när Du anklagad blifwer
En til Swar ett enda Ord?
Dock Du tuger til at hela
Hwad som wi med Synden fela
Den med fäfsängt Tal är gjord.

Recit. Pilatus wardt altså förundrat, då han såg
Med hwad Sachtmodighet, som JESUS dem bemötte
Där likwål de
För Haat och Afwund skul, som dem på Hjärtat låg
En något högre stidtte
Att det at Honom förskäst see.
Och såsom Domaren defutan mædte grant
Att hwad som JESU blef tilwitt, war inket sant
Så war han desto mer benägen
Att gifwa JESUM lös; dock war han och förlagen
Hur han en Judarne til Mishag måtte giöra;
Fördenskul sade han, at winna tiänligt Slut;
Det är en gammal Sed, som jag såde höra,
Att man mot Högriden en Sänge släpper ut;

Här

Här hafwen I nu Wahl af twenne:
Skal jag utsläppa denne,
Ell' också Barrabam, som Mord och Röstwerij
Samt mycket annat ondt har gjorde? Då wardt ett Skrije

Chor. Låt denne dö, men skona Barrabam.

Recit. Pilatus sade därföre:

Hwad skal jag då med JESU göra,
Som Eder Konung kallad blifwer?

- .. Så snart som Judarne den Frågan singo höra,
- .. Begynte de
- .. At ropa med all Ifwer:

Chor. Tag bort, tag bort, korsfäst!

Recit. Pilatus frågade altså:

Hwad ondt har Han då gjorde?

Och sade däruppå:

Jag har nu noga eftersporde

- .. Så godt jag bäst
- .. Förstår och hinner

Dock ingen Döds: Sak jag med Zonom finner;

Men Ehr til Nöjes skal Han någon Kläpse dock få,

Och sedan bör Han lös och ledig gå.

Så snart han detta sagt, blef JESUS förb och dragen

På Rådhuset, där Han

Som en Ogiärningsman

Blef bunden, hudslängd, illa slagen.

SOLILOQUIO.

In JESUS wid en Steen står bunnen,

Som Salighetens Hörnsteen är;

See, huru grymt han giflas där,

Men hörs likwäl en öpna Munnen.

Han finns en Steen af Tålmod,

Derhos en Steen som stillar Blod,

Det wi bordt giuta, ja, Han of en Eldsteen blifwer

Som blodigt wid hwart Slag af Riärlet Gnistor gifwer,

Jag

Recit. Jag fasar til at see, hur deße sig förnösja
Och huru det de Bostwar faller lätt
At på så grusligt och obarmhertigt sätt
På Jesu helga Rygg de diupa Såhrar plöjja,
Hwaraf lifwähl all Werlden bärning winner,
När Jesu dyra Blod i deße Såhror rinner.

A R I A.

DAns Rygg, som har måst Slag och Strimor lida,
At Himlen lif som klarnar op,
Och hwilken Rågnebågar pryda
Til fångusamt tekn at Synnsens Flod sig fäller,
Då kärleks Sohlen på des Kropp
I blode Skar sig framställer.

Recit. När Jesus war så grusligt hudflängd blifwen,
.. Måst han ännu mångt annat Qwahl utstå
.. En honom sattes på
En Purpur Mantel sonderrefwen,
Och Knechterne tilhopa wredo tätt
En Törne Crona, den de på hans Hufvud tryckte
Och därmed det utsmuckte
På ett högst smärtefullt och alt för ynckligt Sätt.

A R I A.

Det är ju Rosor hwad som plågar Törnen kröna;
Hwi blifwer Saron's Ros då nu af Törnen krönt?
Hur Rosen Pärle-Swett får af Daggen har
man röht;
Här är nu Rosens Swett en hoop Rubiner stöna;
Doch hwad för ynckliga Rubiner,
Som utaf stehlnad Blod på Jesu hufvud stå.
Ja, fast min Siähl därasthålig Prydnad skiner,
Kan jag dock utan Sträck och Ängst en see därpå.

A R I A.

Låt dig denna bittra Smärta,
 Syndare, til Siåhl och Hierta
 Genom Mårg och benen gå:
 Naturen sielf med Sky och leda
 Seer dessa Edrne Taggar an,
 Som jämmerligt til gruslig Sweda
 Wår Frälserman
 Kring Hufvudet så tått och diupt intruckte stå.

SOLILOQUIO.

Ach hwad för Marter swår,
 Som Frälsermannen wår
 .. Af dessa många Sår
 .. Så jämmerligt utstår!
 .. Mig detta hårdt til Sinnes går,
 .. Hwaraf jag sådan kiänning får
 .. At sig upresa mina håhr
 .. Och Hiartat häfftigt i mig slår;
 .. Med mången heet och bitter Tår
 .. Jag mina kinder sorgse twår;
 .. Dock mig min Swaghet förebrår
 .. At jag ej tacksam nog förstår
 Betrakta så som jag åtrår
 Den Sällhet jag däråf ernår.

A R I A.

Jesu som med våra Siåhlar
 Dig förmåhlar,
 Ach, hur hafwer du oss kiära!
 Som at släcka Wredens Glöd,
 Ej will dertil Ollia bårå,
 Utan blod til öfwerflöd.

Recit. Krigs Knechtarne härpå, at mehra håhn, bedrifwa
 Med Jesu, honom de en Rök i handen gifwa;

Dem

Den hopen dock sträpt återtog
Och därmed grymt hans sähra Hustru slog.

A R I A.

Du Abrones Monarch,
Hvars Spira ewigt är afmacht och wälde stark,
Som öfwer allt sig sträcker;
Din Spira, store Gud,
Du därmed till din Brud
Af kärlek räcker.

Recit. . Med sådant grusligt Qwahl förutan någon lisa,
Görnöide de sig Jesum öfwerhopa
Och spåtslesfullt at ropa:

Chor. See, hwad för Åbra wij dig wisa
Med böjda Knäan, o Juda Konung!

Recit. . Men under dessa Ord af Honing
.. Brast ut den bittra Galla
.. Som desse hyste alla;
.. Ty medan de för honom böjde Knäan,
Så brachte deras Ondska dem dån,
At honom uti Ansichter också
Kindpuffa, spätta, slå.

A R I A.

Dristar du, förgiftad Lem!
Jesu helga Anlet täcka
Så besläcka
Med din Frädga, Spätt och Slem?
War försäkrad at din Löbn
Är i brinnand Swastwel Stön.

A R I A.

Neh hwad grym och gräslig Pina
Står du uth för Synder mina
Jesu, hulde Frälserman!

Fäst den Marter som dig trycker

Mig från ewig Marter rñder,
Jag dock dig med Skräck seer an.

Recit. . I sliff erbarmlig Pracht, med blodig Crona, Spijra
Och Purpur Mantel blef nu Frälsaren utbracht;
Och wijsst äth Judarne, dem således at siira;
Hwarhos dem wardt utaf Pilato sagt:
See Menniskian!

Choral N: 154. v. 4.

A R I A.

Dud och Menniskia, Jesu Christ,
Som med ditt Blod aftwagit
All Werldsens Synd och för wår Brist
Guds strånga wrede dragit:
Wår Ufslhet du på dig bår
At oss därmed beståra
Den härlighet i Himlen är,
För hwilket wi dig Uhra,
Låf, Pris och Tack hembåra.

Recit. Men fast Pilatus mehnte nu
Det han dem hade nog tilsyfllest gjorde
.. Långt annars än sig bordt,
.. Och at en så erbarmelig Gestalt
.. Af den som eljest war bland Menniskio: barn den tacka,
.. Den stulle Folcket ju
.. Til Medsyckan upwåcka?

Chor.

Recit.

Chor.

Likwähl han höra måst det Lindet öfwer alt:
Tag bort, Korsfäst, Korsfäst.
Och när de ropade dånäst:
Du gör emot wår Lag
Och oss til stort Nisshag
Om du ey dömmar så at denne Korsfäst blifwer:
Du är ey Käysarns Wänn,
Om du befrijar den
Som emot honom för en Konung sig utgifwer

Recit.

Recit.

Så sålde han omsider Domen så,
Som de begärte den utöfver Jesum så

SOLILOQUIO.

Besinna dig, Pilate; hvad du gör,
Beränet at dig lät Hellsvetet en glömma
Om du Guds Son så vrängsamst döda tbr;
Will du fördömda, Gud fördöma?
Hur dristar du med Oförrätt
All Besnads Lif aflifwa,
Och Himlens Gud på grymt och gudlös sätt
I Bödel knektars Händer gifwa.

ARIO SO.

Ditt Hjärta är som klippan hårdt
Då du så skändligt dömmar
Och Rätten glömmar.
Tvor du ditt Straff så lätt undslippa;
Jag undrar at dig Afgrund's Klippa
Ej Tungan blifwer svart och stelnar hårt.

Tredie Afhandlingen.

Recit.

Si snart
Pilati Dom blef hörd
.. Den han lät öfver Jesum gå:
.. Så togs
.. Strakt Purpur-Manteln bort, och uppå Jesum drogs
.. Hans egna Kläder; hvaruppå
.. Han wardt
Til Hufvud: Skalle Plaken förd.

A R I A.

Zion. **S**kynder fort I trogne Ståhlar;
Går från desse Syndatråblar,
Snart! Chor. hvarthän? S. åth Golgatha.
Låtom öf af trygge blifwa;
Fly och hådan öf begifwa; Kom-

Kommer utan dröfsmåhl! Ch. ja!
S. Fort! Ch. hwart åth? S. til Golgatha.

A R I A à 2.

Skal, mitt Lif nu dödat blifwa
Och min Gud utgiuta Blod?
Ja, Han will med sådan Glod
Och i Himlen Arskap gifwa.

Recit. Och fast af Knechtarne nog sägs at Jesus war
Af Plågor gambla matt och ingen krafft mehr hade;
På honom de likwål der tunga Korset lade,
Som han tåhlmödige bar.

A R I A.

Det tycks, när Jesu Kropp nedsignar
Och under Korsets tyngd helt matt och swag
Til Jorden dignar;
At han altså med böyda knäna
Sin Fader tackar, hwars behag
Har varit detta Korsh förlåhna.

Recit. När som
Nu Jesus fram
Til Husfrudställe Plåken kom,
Så tåhlde han som mehlöst Lamb,
At honom desse böblar togo
Och uppå Korset fast med Spikar slogo.

A R I A.

När borttåhlnar Lif och blod;
Här förfråckes Ståhl och Sinnen;
Hwad är det som I begynnen?
Ach! hwad faststyt Öfvermod!
Bödlar! Drickén i så fela
At Guds Son på Korset spika?

Choral. N: 18. 174.

SOLI.

SOLILOQUIO.

.. **W**ad fastlig Viärning måst jag nåda!

.. Ach, hwad för gruslig Synd och Last!

.. Min Gud på Korset naglas fast

.. Och är med Röstvarena båda

.. Nu stadder uti lifka wåda,

.. Som finns lifwåhl från sluder rehn

.. Och utan något Synnda mehn.

.. Här syns hur Satans Macht sådt råda

.. Dock däråt är hans Ondskos Klåda

.. Så hämnad at han oß ey må

.. Mehr Skada giöra, ty wij få

.. Nu Satan under Föttren tråda.

Recit. .. Hwad David af Gudj Anda rörd har spådt

.. Fång härwid ley i någon mätto fehla;

.. En Klaran företog at Jesu Kläder debla

.. Och kasta om des Kiörsl lätt,

.. Så snart som Jesus korsfäst blifwit,

.. Hwarwid den hopen war af bytet nöjd och gläder.

Men fast än Judarne samt denna Träpp bedrifwit,

Så ganska mycket ondt; lät Frälsaren dock höra

De Kiörsls fulla Ord mot detta Fölet; Ach Fader!

Förlåt dem dock, ey the ey weta hwad de giöra.

Därhos ock Frälsaren, då han sin Moder såg,

Som wid des Korß af Sorg och Angst fast-lifslös låg,

Sad' **Swinna!** see din Son! ock til den han som Broder

Had' älskat, Lärjungen Johannem: See din Moder!

Och som i Erenne Språk war öfwer Korset skrifwit,

At Jesus utaf Nazareth,

Som Juda Konung war, där hade Korßfäst blifwit;

.. Det Juda Fölet mot sin willia måste see

.. Och ey erhölet at Andring måtte see

.. I sådan Öfwerkrift; Så utbrast denna hoop

Med desto mehra häftigt roop:

Chor. **Ej, see denne Kungen an!**

Hielp

Hielp dig nu sielf om du det kan;
Äst du Guds Son, så stig af Korset ned,
Då willjom wij dig tro.

Recit. Allt sådant JEsus tåhligt led.
Hwarpå ock en af Röstwarne
.. Som jämwahl war Korståst,
.. Fann wid sin Pina därast ro
.. At stamma in med Judarne:
Eij, hiålp dig sielf och of, så framt du Kristus äst.
Men därföre wardt han utaf sin Medbror straffat,
Som sade: Fruchtar du
Eij heller Gud ännu?
.. Du west wåhl at med of är annorleds beskaffat;
Wij så hwad wij förtiånt; men aldrig har man sporde
At han har något ondt eij heller illa giorde.
.. Hwar hos ock han som denna Nåden hade,
.. At i sin döds stund blifwa frommer,
Til JEsu sade:
Tåncf Herre, på mig när du i ditt Rike kommer!
Då JEsus däruppå til honom tåctes swara:
I dag skal tu med mig i Paradiset wara.

Recit. Hårpå ett Möderer gånsta stort
Kring helg Landet wardt förspordt.

A R I A.

Hwaraf har Sohlen stiehnet miss
Samt alla Lius på Håmlen wåhda?
Jo, genom Mördcksens Förskes List!
Måst Liffens Sohl til Nedgång strida.

Recit. När sielfwa dödsens Qwahl beaynte JEsu nakkas,
Så ropade han högt och gånsta jämmerlig:
Eli, Eli, Lama Asabthani,
.. Som när man det uttyder
.. I wårt Språk såleds lyder:
Min Gud, Min Gud; hwij har du öfwergift wit mig?

Då

Och låste därpå at med en dryck få swalkas,
Med dessa Ord:

Mig törster. hwaruppå

De låto honom få

En drick af Urticka och Galla bitter gjord.

ARIO SO.

In hulde Frälserman!

När dig så många plågor gjordes

Utaf de grymme Böblars hoop,

Gaf du ey något enda Koop;

Doel fast en sådant då förspordes,

Hörs likwäl nu med häftighet

Ditt Koop, när du will släcka törsten.

Hwad Törst har wähl den Himla Törsten?

Jo, våra Siälars Sahlighet.

Recit. Och Iesus sade,
När han den dricken smakat hade:
Det är fullkommat.

A R I A.

1.

Och grusligt Ord, som dig försträcker,
Ty wäldet ditt ey längre räcker,

Du Dietwul, hwar är nu din Macht?

Du får Gud's Son ey mehra plåga,

Gack åter til din Afgrunds Låga;

Ty Iesus dig til troh har sagt;

Det är fullbracht.

2.

Ach lussigt Ord, som Siählen wäcker

Til Frögd, ty nu ett längre räcker

Den lede Satans stora Macht.

Nu stadnar ändtelig Jesu plåga

Hwarmed han mig från Afgrunds låga

D

Har

Har frälst; ty Han har hugnligt sagt:
Det är fullbracht.

SOLILOQUIO.

Ah, hur säll och lycklig är
Den Gud består,
Att då des dödsstund fiännes när,
Han i sitt hiärta, Siähl och Dröft
Må finna tröst

Recit. Af denna sälla Jesu röst!
Och när han straxt derpå med all än öfrig Macht
Sitt sista roop med dessa Ord frambracht:
Min Fader jag befaller nu
Min Ande wei dina Händer.
Så böjde han sitt Hufvud ned
Och således afled.

A R I A. å 2.

Här Jesus alt hwad jag har feulat,
Med sina Såhr tilskyffest belat?
Kan nu des död mig säker gödra
Att Himmelen skal mig tilhöra?
Kan jag nu wist Förlofning ha?
Så tyckes Siählens Frågor wara,
Då hennes Wägn af Qwahl en ärckar swara;
Men böjfer Hufvudet och nickar: ja!

CHORAL.

Recit. Uur Swenska Psalmboken N:o 154. 2. 2.
O Sorg och Nöd!
Eij, GUD är död
Och uppå Korset dräpen;
Den har wist en Siähl af Steen,
Som eij warder häpen.
När Jesus måste Litwet lemna
Begynte Jorden skälfrwa, bärigen remna,
Och Förkläten i Templet brast i tu.

A R I A.

A R I A.

Skiälf, Helfswetes Afgrund, ty Himlen och Jorden
 Mot dig til hämnd sig här beteer.
 See, Hynlar och Stiernor sig rista och skata,
 Sitt Skien mäter Sohlen och bärgs Klippor brata,
 Ty Sielf Guds Son är dödat worden,
 Dock sådant of til ewig wälsfärd Mer.

Recit, När Höfwidsmannen såg
 De Underwärel som stiedde,
 .. Och därhos kom ihåg
 .. Hur JEsus fromt och tåhligt sig betedde
 .. Wäld alt sitt Lidande; så sade han:
 .. Jag märcker häraf nog
 .. At han som dog
 .. War en rättfärdig Man.
 Ja, desse äro tecken nog klara
 At han Guds Son förwiso måtte wara.

A R I A.

Wär bleknar himlen, gråter Slyn,
 Här falla högar full och hårda Bergen renna;
 Wil då mitt hiärta intet lemna
 Sin Stenarth wid så ynkelig Syn?
 Jo, Jo, det brister och besinner,
 At JEsu död mig Lifwet winner.

Accompagnement.

Det syns wid JEsu Död och Pina
 En Sorg hos alt hwad slapat är:
 Ty Himla Rusen intet skina
 Och Mörkret alt med Swart beklår!
 Sielf Sohlen blifwer Röd som Blod,
 Och ändtlig swart af sorgse Mod.
 Då ett fördömligt Spiuth i JEsu Sida rännes,
 En

En Ängst hos Värge och Sten som renna, deraf kännes:
Hwad gör då du min Siähl, som sådant jämvähl sährar?
Giut ut en Flod af bittra tårnar.

CHORAL.

Är Swenska Psalmboken N:o 390. v. 2.

Min Synd mig nu bedröfwad gör,

Samwetet gifwer en Hwila;

Synderna flere än Sandkornen är

Dock will jag icke förtwifla;

Men tänkia troliga på tin Döb,

Herre Jesu Christ, tin Säär så röd

Skola mig fast uppehålla.

A R I A.

Dig dig tilfredz; see Herren höga
Din Sorg i Frögd ombyta will;
Ty hans utsträckte Arm och hans tillstutne Öga
Dig öfna Himmelen och sluta Hellsötet til.

Slut. CHORAL.

Är Swenska Psalmboken N:o 152 v. 8.

Nu, jag tackar dig af hierta

Jesu, för tin myckna nöd,

För tin Säär och stora Smärta;

För tin swära bittra Död,

För tin Ängst then mycket swära

Then tu ledst för Synder våra.

Prijs och Ähra ware dig.

Herre Jesu innerlig!

www.books2ebooks.eu